

*0: EK
*1: 2009-2010
*2: 23
*3: WordXP
*4: 23ste vergadering
*5: Dinsdag 23 maart 2010
*6: 13.30 uur

Voorzitter: Van der Linden

Tegenwoordig zijn 67 leden, te weten:

Asscher, Van de Beeten, Benedictus, Van den Berg, Van Bijsterveld, De Boer, Böhler, Broekers-Knol, Doek, Dölle, Van Driel, Dupuis, Duthler, Eigeman, Engels, Essers, Franken, Goyert, De Graaf, Hamel, Haubrich-Gooskens, Hendrikx, Hermans, Hillen, Ten Hoeve, Hofstra, Holdijk, Ten Horn, Huijbregts-Schiedon, Janse de Jonge, Van Kappen, Kneppers-Heijner, Koffeman, Kox, Kuiper, Lagerwerf-Vergunst, Laurier, Leijnse, Leunissen, Van der Linden, Linthorst, Meindertma, Meulenbelt, Meurs, Noten, Peters, Putters, Quik-Schuijt, Reuten, Rosenthal, Schaap, Schouw, Schuurman, Slager, Slagter-Roukema, Smaling, Strik, Sylvester, Tan, Tiesinga, Vedder-Wubben, Vliegenthart, De Vries, De Vries-Leggedoor, Werner, Westerveld en Willems,

en de heer Hirsch Ballin, minister van Justitie, minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, mevrouw Huizinga-Heringa, minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, en mevrouw Bijleveld-Schouten, staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

alsmede mevrouw Van Dijken, initiatiefneemster.
**

De voorzitter: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Elzinga, wegens bezigheden elders;

Flierman, wegens verblijf buitenslands;

Biermans en Swenker, wegens ziekte;

Terpstra, Bemelmans-Vidéc en Yildirim, wegens persoonlijke omstandigheden.
**

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De voorzitter: Gehoord het College van Senioren deel ik de Kamer mede dat, indien vanmiddag stemming wordt gevraagd over het wetsvoorstel 31953, Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de stemming direct aansluitend aan de behandeling zal plaatshebben. Dat geldt ook voor eventuele moties.

De ingekomen stukken staan op een lijst die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik

voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.
**

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het einde van deze editie.)

De voorzitter: Op verzoek van de fractie van de ChristenUnie heb ik de heer De Boer aangewezen als lid van de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat in plaats van mevrouw Lagerwerf-Vergunst. Voorts kan ik u mededelen dat de heer De Boer zijn lidmaatschap van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport/Jeugd en Gezin heeft beëindigd.
**

*B

!Gezondheids- en welzijnswet voor dieren!

Aan de orde is de behandeling van:
- het wetsvoorstel Wijziging van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren strekkende tot het opnemen van bepalingen inzake bestuurlijke boetes (31814).

Dit wetsvoorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

*B

!Stemming!

Aan de orde is de stemming over het wetsvoorstel Aanpassing van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Strafvordering en de Wet schadefonds geweldsmisdrijven in verband met de vergoedbaarheid van schade als gevolg van het overlijden of ernstig en blijvend letsel van naasten (28781).

(Zie vergadering van 9 maart 2010.)

De voorzitter: Ik heet de minister van Justitie van harte welkom. Er is verzocht om een hoofdelijke stemming. Ik verzoek alle leden te controleren of zij de presentielijst hebben getekend. Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.
**

*N

Mevrouw Broekers-Knol (VVD): Voorzitter. Uit het onderzoek van professor Akkermans cum suis is naar voren gekomen dat naasten en nabestaanden behoefte hebben aan erkenning en genoegdoening als een naaste als gevolg van een ongeval is overleden of ernstig en blijvend letsel heeft opgelopen. Uit het onderzoek van professor Akkermans is ook gebleken dat de naasten en nabestaanden veel prijs stellen op een persoonlijke wijze van aanbieden van de schadevergoeding. Het wetsvoorstel komt tot op zekere hoogte tegemoet

aan deze behoefte aan erkenning en genoegdoening van naasten en nabestaanden.

Toch zijn er ook veel bezwaren tegen het wetsvoorstel aan te voeren. Ik zal die nu niet herhalen, want mijn fractie heeft die bezwaren in het plenaire debat in drie termijnen voldoende naar voren gebracht. De bezwaren van de VVD-fractie zijn maar zeer ten dele door de regering weggenomen. Vooral de bezwaren over de vergoeding van affectieschade in geval van ernstig en blijvend letsel zijn niet in voldoende mate weggenomen. Mijn fractie houdt dan ook grote twijfels over de houdbaarheid van het wetsvoorstel. Het is juist de taak van deze Kamer om die te beoordelen. De VVD-fractie zal dan ook tegen het wetsvoorstel stemmen.

*N

Mevrouw Quik-Schuijt (SP): Voorzitter. Wij stemmen vandaag over een wet die naasten en nabestaanden van slachtoffers van voornamelijk verkeersongevallen eindelijk een gezicht geeft. Zoals mevrouw Broekers ook al zei, blijkt uit onderzoek, waar deze Kamer overigens zelf om heeft gevraagd, dat erkenning van het leed dat ook de naasten en nabestaanden treft, in de vorm van een financiële genoegdoening, heel belangrijk voor hen is. Alle spelers in het veld vragen ons om dit wetsvoorstel, dat vanaf 2004 in het parlement ligt, aan te nemen: van slachtoffers tot verbond van verzekeraars, via advocaat en rechterlijke macht. De SP-fractie vindt dit een goede wet en ik weet dat veel anderen in dit huis, dwars door alle partijen heen, dat ook vinden. Wij zijn benieuwd of dat ook tot uiting zal komen in hun stemgedrag.

*N

De heer Van de Beeten (CDA): Voorzitter. De CDA-fractie heeft zeer geworsteld met het wetsvoorstel. Er is een brede consensus, vermoedelijk ook in deze Kamer, dat een ontwikkeling naar een claimcultuur ongewenst is. Tegelijkertijd bestaat bij slachtoffers, naasten en nabestaanden van slachtoffers van verkeersdelicten, geweldsmisdrijven en bedrijfsongevallen, duidelijk de behoefte aan erkenning van ondervonden leed. Die behoefte bestaat vaak niet zozeer uit de verwachting van hoge vergoedingen, als wel uit de snelle afwikkeling van schade en inkomensschade - en dat is nog niet geregeld -- in het geval de naaste van een slachtoffer met blijvend en ernstig letsel zijn of haar partner of kind wil blijven verzorgen.

De CDA-fractie is daar zeer voor, maar deze zaken worden nu juist niet geregeld bij dit wetsvoorstel. Het voorliggende wetsvoorstel vertaalt erkenning van soms onpeilbaar leed of onvervangbaar verlies naar een financiële vergoeding. Dat acht de CDA-fractie uiteindelijk ongewenst. Zij vreest dat het voorstel per saldo niet bijdraagt aan de gewenste erkenning. Om deze redenen zal de CDA-fractie tegen stemmen.

*N

De heer Holdijk (SGP): Voorzitter. Zoals ik reeds tijdens de eerste termijn van de plenaire behandeling van het wetsvoorstel, op 12 september 2006, namens de fracties van de SGP en de ChristenUnie te kennen heb gegeven, bestonden bij onze fracties ernstige twijfels of dit wetsvoorstel, gegeven de serieuze problematiek, het adequate antwoord mocht heten. In derde termijn heeft de heer Van der Beeten, mede namens onze fracties, een aantal wetgevingsprocedurele bedenkingen -- zo typeer ik ze maar -- verwoord. Onze vaststelling is dat aan onze bezwaren slechts zeer ten dele tegemoet is gekomen. Dientengevolge zal het wetsvoorstel onze steun moeten ontberen.

*N

Mevrouw Haubrich-Gooskens (PvdA): Voorzitter. Onze fractie zal instemmen met het wetsvoorstel over affectieschade. Daar hebben wij twee redenen voor, een inhoudelijke en een procedurele. De inhoudelijke reden is dat dit wetsvoorstel een eerste aanzet is voor een meer algemene regeling voor derdenschade in het Nederlands burgerlijk recht. Dat is een onontkoombare maatschappelijke ontwikkeling die verder zijn beloop moet krijgen en waarvoor dit wetsontwerp echt de eerste stap zou zijn.

De procedurele reden is dat deze Kamer nu twee maal de behandeling heeft uitgesteld om antwoord te krijgen op twee onderzoeksvragen. De eerste vraag is: bestaat er bij nabestaanden behoefte aan vergoeding van affectieschade? De tweede vraag luidt: kan dit adequaat worden uitgewerkt in een AMvB? Beide vragen zijn positief beantwoord. In onze visie is dan ook genoeg reden om nu positief te zijn over dit wetsvoorstel.

In stemming komt het wetsvoorstel.

Vóór stemmen de leden: Koffeman, Kox, Laurier, Leijnse, Linthorst, Meindertsma, Meulenbelt, Meurs, Noten, Peters, Putters, Quik-Schuijt, Reuten, Schouw, Slager, Slagter-Roukema, Smaling, Strik, Sylvester, Tan, De Vries, Westerveld, Böhler, Van Driel, Eigeman, Engels, Hamel, Haubrich-Gooskens, Ten Hoeve en Ten Horn.

Tegen stemmen de leden: Kuiper, Lagerwerf-Vergunst, Leunissen, Van der Linden, Rosenthal, Schaap, Schuurman, Tiesinga, Vedder-Wubben, De Vries-Leggedoor, Werner, Willems, Asscher, Van de Beeten, Benedictus, Van den Berg, Van Bijsterveld, De Boer, Broekers-Knol, Doek, Dölle, Dupuis, Duthler, Essers, Franken, Goyert, De Graaf, Hendriks, Hermans, Hillen, Hofstra, Holdijk, Huijbregts-Schiedon, Janse de Jonge, Van Kappen en Kneppers-Heijnert.

De voorzitter: Ik constateer dat dit wetsvoorstel met 36 tegen 30 stemmen is verworpen.

**

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

*B

!Omgevingsrecht!

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het wetsvoorstel Vaststelling van overgangsrecht en wijziging van diverse wetten ten behoeve van de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) (31953).

(Zie vergadering van 9 maart 2010.)

De voorzitter: Ik heet de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van harte welkom in de Eerste Kamer. Ik breng de Kamer in herinnering dat de behandeling van dit wetsvoorstel op 9 maart 2010 is geschorst in afwachting van een brief van de minister. Deze brief, onder letter H (31953), heeft de Kamer inmiddels bereikt. Wij zijn toe aan de derde termijn van de kant van de Kamer.

**

De beraadslaging wordt hervat.

*N

Mevrouw Huijbregts-Schiedon (VVD): Voorzitter. Voor de VVD-fractie kan deze derde termijn kort zijn. De minister heeft in haar brief van 16 maart jongstleden klip en klaar geschreven wat zij, overigens naar mijn waarneming, in haar beantwoording in eerste termijn al bedoelde, maar in tweede termijn even hard ontkende.

Op twee punten wil ik nader ingaan, namelijk de wettelijke borging en de invoeringsdatum. Ik wil echter eerst bij de minister nog een misverstand, of laat ik liever zeggen een verkeerde beeldvorming, wegnemen. Zij leek er twee weken geleden van overtuigd dat deze Kamer niet goed op de hoogte was van de relatie tussen de Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de realisatie van de regionale uitvoeringsdiensten. Volgens haar is die er namelijk niet. Daarmee heeft zij zich voor de volle 100% achter het standpunt van de meerderheid van deze Kamer op dit dossier gesteld. Dat de indruk en de beleving van het standpunt van de regering hierover in gemeenten, provincies, de Tweede Kamer en de Eerste Kamer de afgelopen twee jaar een totaal andere waren, blijkt nu achteraf gelukkig op een misverstand te berusten. Eind goed, al goed. Bijna, want de minister stelt voor de discussie over de wettelijke borging te laten rusten om gemeenten en provincies de ruimte en rust te bieden om zich te concentreren op een goede invoering van de Wabo. Ook daar zijn wij het mee eens. Om dat te optimaliseren, is de meerderheid van deze Kamer van mening dat deze discussie niet geparkeerd, maar gestopt moet worden door reeds nu duidelijk af te zien van wettelijke borging. Daarvoor dien ik mede namens mevrouw Meindertsma en de heren Janse de Jonge, Smaling en de De Boer een motie met die strekking in.

*M

De voorzitter: Door de leden Huijbregts-Schiedon, Meindertsma, Janse de Jonge, Smaling en De Boer wordt de volgende motie voorgesteld:

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de doelstelling van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht om de afhandeling van aanvragen die de fysieke leefomgeving betreffen, te vereenvoudigen, te stroomlijnen en te versnellen alsmede de dienstverlening te verbeteren, inhoudelijk wordt gedeeld;

overwegende dat de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van die wet primair bij het lokaal en provinciaal bestuur ligt;

overwegende dat de gemeenten en provincies daarbij tevens de verantwoordelijkheid hebben om een goede kwaliteit van de besluitvorming inzake vergunningverlening en handhaving te waarborgen;

overwegende dat voor de fragmentatie bij het milieutoezicht en de milieuhandhaving en de vrijblijvendheid in de samenwerking, informatie-uitwisseling en uitvoering een oplossing moet worden gevonden;

van mening dat het primaat bij de gemeenten moet liggen om samen met de provincie inhoud, schaal en vorm van samenwerking, bijvoorbeeld in een regionale uitvoeringsdienst, te kiezen, en dat de regering daar geen hypotheek op mag leggen;

van mening dat gemeenten en provincies ruimte en gelegenheid moet worden gelaten om zelf uitvoering te geven aan hun verantwoordelijkheden voor de invoering van de Wabo;

spreekt uit dat de vormgeving en realisatie van de Regionale uitvoeringsstructuur (Rud's) niet bij wet dient te worden opgelegd,

en gaat over tot de orde van de dag.

Zij krijgt letter I (31953).

**

Mevrouw Huijbregts-Schiedon (VVD): Voorzitter. Ten slotte de invoeringsdatum. Juist deze afgelopen twee weken maken duidelijk dat invoering per 1 juli a.s. hoogst risicovol is. Ondanks de voorkeur van de VVD voor een snelle effectuering van de beoogde resultaten vrezen wij ook dat juist deze niet zullen worden bereikt, omdat de ICT-infrastructuur nog dermate onbetrouwbaar is dat het afbreukrisico groter is dan de voordelen van snelle invoering. Door zo star nog steeds vast te houden aan de datum van 1 juli wekt de minister de schijn dat de oorzaak van eventuele vertraging bij de gemeenten zou liggen, terwijl zij weet dat dat

allerminst het geval is. Het zou haar sieren om de verantwoordelijkheid hiervoor te nemen. Ook de minister moet zich de afgelopen twee weken hierop toch nog eens hebben bezonnen. De VVD wacht met belangstelling de reactie van de minister af.

*N

De heer Smaling (SP): Voorzitter. Mijn fractie dankt de minister hartelijk voor haar brief van 16 maart, waarin zij benadrukt dat wat haar betreft de Invoeringswet Wabo en de ontwikkeling van regionale uitvoeringsdiensten twee gescheiden ontwikkelingen zijn. Zij maakt dat ook wel aannemelijk en deze wet is ook aan te nemen zonder regionale uitvoeringsdiensten, dus dat is duidelijk. Maar hoe je het ook wendt of keert, zijn deze twee zaken wat mijn fractie met elkaar verknoopt. Al sinds vorige zomer wordt in kabinetsstukken met regelmaat gesproken over het eindbeeld-Mans/Wabo/Oosting. Milieuhandhaving dient goed geregeld te zijn en misschien is het ook wel beter om dat bovenlokaal te beleggen. Mijn fractie is ook niet tegen regionale uitvoeringsdiensten, maar wel tegen het proces van totstandkoming op dit moment. Laat de gemeenten zelf hun model kiezen. Als voorbeeld kan ik misschien noemen wat in Gelderland is gebeurd met de Gelderse Maat. Ik kan niet helemaal zien in hoeverre dat binnen gemeenten wordt gedragen, maar het is in ieder geval een gezamenlijk, op consensus gebaseerd plan van gemeenten, waterschappen en provincie, die hebben gekozen voor het principe dat datgene wat lokaal kan worden geregeld daar ook wordt geregeld, dicht bij de gemeentelijke schaal, als verlengd lokaal bestuur. Ook het Openbaar Ministerie is erin gekend en was akkoord. Graag nog een reactie van de minister, wellicht met dit voorbeeld in het achterhoofd.

Het verknoopt zijn van Wabo en Mans is ook terug te vinden in de kwaliteitscriteria die thans op tafel liggen. Dat is natuurlijk ook in eerste en tweede termijn besproken. Ik hoef dat niet te herhalen, maar mijn fractie is nog altijd van mening dat de kritische massa-eisen uit het KPMG-rapport 2.0 van tafel moeten. Deze inputsturing is niet meer van deze tijd en is niet de juiste prikkel voor de mensen die in een gemeentelijke dienst werken. Ik neem aan dat deze kwestie tijdens de binnenkort te houden werkconferentie uitvoerig geagendeerd wordt, maar dan graag echt bottom-up, dus met deelname van Wabo-projectleiders en andere mensen van de werkvloer, en graag met de conclusies van het rapport van Arena Consulting in de hand. Dit is ook een verkapte oproep aan VNG en IPO om dit te realiseren.

De ICT komt aan het eind van de brief van de minister ook aan bod. Wij zijn het er denk ik bijna allemaal over eens dat de ICT niet klaar is en op 1 juli ook niet klaar zal zijn. De VNG geeft dit aan en de minister erkent dat ook in haar brief van 5 maart jl. Wij werden de afgelopen twee weken nog bedacht met een brandbrief van de gemeente Rotterdam, toch niet de eerste de beste gemeente.

Verbazend was al een beetje dat de minister in haar brief van 5 maart jl. zei dat er op dit moment geen reden is om aan te nemen dat 1 juli 2010 als invoeringsdatum onverantwoord is, omdat er toch juist een heleboel redenen werden genoemd waarom dat problematisch was. In de brief van 16 maart staat helemaal aan het slot: "Uiteraard zal ik het in procedure brengen van de inwerkingtredings-KB laten afhangen van de kwaliteit van de ICT tool." Dat is ook conform de zaken die wij twee weken geleden met elkaar hebben besproken, maar volgens mijn fractie is dit toch niet werkbaar. Het zou betekenen dat de wet wel op 1 april wordt gepubliceerd, maar dat het voor de gemeenten dan nog steeds niet duidelijk is of er op 1 juli kan worden begonnen. De regievoerders bij gemeenten kunnen pas in actie komen wanneer zaken definitief zijn. Gemeenteraden en B en W hebben misschien nog één vergadering tussen een eventueel besluit van de minister eind april en het zomerreces. Wellicht moeten bouwverordeningen hier en daar nog worden aangepast.

Het softwareprogramma dat een groot deel van de Nederlandse gemeenten gaat gebruiken, Squit XO, levert begin juni de Wabo-applicatie op. Gemeenten moeten die vervolgens implementeren en ermee leren werken. Gelet op de uitlevering van Squit XO voor de huidige wetgeving levert dit allerlei problemen op. Ook speelt hierbij een rol dat nog steeds niet duidelijk is in hoeverre vergunningsvrij bouwen is opgenomen in het gewijzigde Besluit omgevingsrecht.

Kortom, het zou best kunnen dat in de loop van april en mei het Omgevingsloket online goed gaat functioneren, maar dan hebben de gemeenten nog altijd problemen met hun eigen softwareprogramma en de ervaring leert dat dit niet makkelijk is op te lossen.

Kortom, het boven de markt laten hangen van de werkelijke invoering is wat mijn fractie betreft geen optie. Graag hoor ik van de minister of zij deze mening deelt en of zij ook zou kunnen instemmen met een invoering op 1 oktober.

*N

Mevrouw Meindertsma (PvdA): Voorzitter. Hoewel de liefde na de stemming van vorige week over de Crisis- en herstelwet wat bekoeld is tussen de fracties van GroenLinks, D66 en de PvdA mag ik nu toch namens hen in de derde termijn over de Invoeringswet Wabo spreken. Dus mijn bijdrage is mede namens de fracties van GroenLinks en D66.

Het ging bij de behandeling twee weken geleden over drie punten, ten eerste de invoeringswet en de datum van de invoering, ten tweede de kwaliteitseisen en de omvang daarvan en ten derde de uitvoeringsorganisatie. Wat de invoeringsdatum betreft, zijn wij akkoord gegaan met het aannemen van de invoeringswet op dit moment na de toezegging van de minister dat zij de komende maand vooral met de VNG gaat kijken of de digitalisering zodanig op orde is dat men naar haar gevoel met een gerust hart kan beginnen op 1 juli. Ook zij zal ongetwijfeld een kopie hebben

gekregen, of een rechtstreekse brief, van de gemeente Rotterdam.

Die gemeente had twee hoofdpunten van bezwaar. Het eerste bezwaar was de burgeronvriendelijkheid van de digitalisering. De gemeente Rotterdam heeft mij ook haar tool toegestuurd, die ik eens even heb geprobeerd als burger. Het viel mij ook niet mee om op een goede manier de invulling voor elkaar te krijgen. Het tweede bezwaar was dat men bang was voor onveilige situaties wanneer door het kwijtraken of het niet helemaal op orde hebben van de gegevens door de *lex silentio positivo* waarover wij in deze Kamer heel wat hebben gediscussieerd de vergunning van rechtswege moet worden verleend zonder dat voldoende is gekeken of de bouwtechnische en veiligheidsaspecten in orde zijn. Ik neem aan dat de minister ook met de gemeente Rotterdam nog wel even contact opneemt om te zien hoe ernstig deze bezwaren zijn om voor haar met een gerust hart samen met de VNG te besluiten wat nu de echte invoeringdatum is. Wat ons betreft, hoeft het ja zeggen tegen de wet daar niet op te wachten.

Over de kwaliteitseisen kan ik heel kort zijn. Ook daarover heeft de minister toezeggingen gedaan. Wij kwamen met elkaar tot de conclusie dat de kwaliteitseisen zoals zij er schijnbaar uitzagen wel erg disproportioneel waren ten opzichte van 90% van de aanvragen die toch zeer eenvoudig zijn. Zij heeft aangegeven dat nog eens opnieuw naar de kwaliteitseisen zal worden gekeken.

Het staat wat ons betreft buiten kijf dat aan een omgevingsvergunning, en aan het verlenen van een omgevingsvergunning, kwaliteitseisen moeten worden gesteld. Dat moet absoluut gebeuren. Er moet vervolgens ook gekeken worden of aan die kwaliteitseisen wordt voldaan. Er is niets op tegen dat dit gebeurt in een nieuwe uitvoeringsorganisatie door een bevoegd gezag. Wij hebben echter twee weken geleden duidelijk gemaakt dat wij niet van mening zijn dat bij voorbaat gezegd moet worden hoe deze organisatie er uit zou moeten zien. Mevrouw Huijbregts heeft dit nog eens herhaald. Laten wij de mensen alsjeblieft enige rust geven. Zij moeten nu met enige rust aan de uitvoering van de invoeringswet kunnen werken.

Ik zeg dit niet in de laatste plaats omdat wij toch de indruk hebben dat de heroverwegingsoperatie ook in gemeentehuizen behoorlijk hard zal neerkomen. Gemeenten zullen moeten gaan nadenken over de wijze waarop zij gaan bezuinigen. Verder hebben wij de indruk dat de heroverwegingsoperatie mogelijk wel aanleiding is om nog eens goed te kijken naar de organisatie van het binnenlands bestuur en de bestuurlijke drukte die zich daarin voordoet. Het zou onhandig en onverstandig zijn, en ook nogal wat extra uitvoeringskosten met zich meebrengen, als wij op voorhand nieuwe tussenorganisaties maken die mogelijk wel in een ander perspectief gezien kunnen worden.

Ik wacht met belangstelling het antwoord van de minister af.

*N

De heer Janse de Jonge (CDA): Voorzitter. In deze derde termijn komen wij aan het slot van al onze discussies en beschouwingen over de Wabo. Direct hierna zullen wij ook over de invoeringswet gaan stemmen. Wij hebben met elkaar een heel fascinerende discussie gevoerd. Ik denk dat bijna alle fracties in de Kamer dat vinden. Ik heb waardering voor de manier waarop de fracties en de regering deze discussie hebben gevoerd. Ook heb ik waardering voor de actiebereidheid van de regering, voor haar antwoorden en voor de brief van 16 maart, de meest recente van een hele serie.

Het is precies zo als in deze brief wordt gesteld; de hele discussie over de Wabo mag geen hypotheek leggen op de vormgeving van de RUD's. Het is niet toevallig dat deze term in de motie van mevrouw Huijbregts terugkomt. RUD's passen in een veel bredere aanpak van een goede coördinatie en afstemming bij de handhaving van de regels in dit land.

In de brief wordt verder gesproken over de zogenaamde bottom-up processen, waarin gemeenten en provincies komen tot samenwerking. Daaruit is de befaamde packagedeal gerold. Wij hopen dan ook dat er tijdens de aangekondigde werkconferentie de nodige stappen vooruit zullen worden gezet. De Kamer wil hierbij graag een voorzet geven door de motie in stemming te brengen.

Ten slotte wordt in de brief ook geschreven over de datum van inwerkingtreding en de kwaliteit van de ICT. Mijn collega's hebben hierover ook gesproken en dit punt is uitvoering besproken. Het standpunt van mijn fractie hierover is steeds heel duidelijk geweest. Net als mijn collega's heb ook ik met enige zorg kennisgenomen van de brief van de gemeente Rotterdam. Dat is niet de eerste de beste gemeente. Wat daarin wordt gesteld, moet de minister aanleiding geven tot zeer zorgvuldig werken, afwegen en opereren. Zij vroeg veertien dagen geleden om ons vertrouwen. Dat kan zij van ons krijgen. Wij gaan ervan uit dat zij deze signalen serieus neemt. Als immers ICT niet goed werkt, er dossiers zoekraken en er ook nog eens sprake is van een *lex silentio positivo*, dan snijdt de overheid in haar eigen vlees. Dat is niet alleen in het nadeel van burgers, maar leidt ook tot een heel scheve situatie. Wij liggen er daarom niet echt wakker van als de datum van inwerkingtreding niet 1 juli wordt, maar bijvoorbeeld 1 oktober of daaromtrent. Een finaal besluit hierover laten wij graag aan de minister over.

Mevrouw Huijbregts heeft over het gehele onderdeel, en met name over de discussie rond de verhouding tussen de Wabo en de RUD's, een motie ingediend. Die steunt mijn fractie graag.

*N

De heer De Boer (ChristenUnie): Voorzitter. Namens de fractie van de ChristenUnie en die van de SGP dank ik de minister voor de brief van 16 maart jl. In deze brief staat duidelijk wat het standpunt is van de minister over het punt van

discussie van twee weken geleden, dus over de regionale uitvoeringsdiensten. Wij zijn het eens met wat de minister schrijft in het eerste deel van haar brief over de formele positie van de Wabo met betrekking tot het eventueel instellen van RUD's. Een koppeling tussen de Wabo en de RUD's is er formeel niet. In de Wabo zijn RUD's niet verplicht. Dat is juist.

Onze fracties zijn het ook eens met het tweede punt in de brief van de minister, waarin zij stelt dat er bottom-up processen gaande zijn, waarin provincies en gemeenten ook bij de vorming van RUD's samenwerken. In de packagedeal die met provincies en gemeenten is gesloten, is ook de overheid partner. Onze fracties hechten aan de uitwerking van deze packagedeal, dus inclusief de daarin gemaakte afspraken over de borging van de gewenste kwaliteitsverbetering in de uitvoering van de Wabo. Daarbij willen wij wel opmerken dat gemeenten bij de invoering van de Wabo toch echt voldoende gelegenheid moeten hebben om de frontoffice goed op orde te krijgen, om vervolgens de kwaliteitsslag te maken naar de backoffice. Daarbij moet volgens onze fracties maatwerk mogelijk zijn. Maatwerk is iets anders dan het dwingend opleggen van een vaste structuur. In veel provincies wordt dan ook gewerkt aan maatwerk. Dat is prima. Het komt ons voor dat daarover tussen ons en de minister geen verschil van mening is.

Dit gezegd hebbend, betekent dat niet alleen dat geen starre indeling van RUD's gewenst is, maar ook dat gemeenten en provincies, maar ook de regering, niet achterover kunnen gaan leunen met het idee dat de backoffice zo'n vaart niet loopt. Zij moeten niet redeneren: we zien wel wat het wordt. Nee, voor kwaliteit is een goed backoffice nodig. Dat zal hoe dan ook in vrijwel alle situaties leiden tot samenwerking tussen gemeenten en provincies. Wellicht zullen in bepaalde situaties daarbij RUD's worden gecreëerd, op welke schaal ook. Wij stellen ons voor dat het verder werken aan de goede backoffice nog wat uitwerking van principebesluiten zal vragen.

Dit gezegd hebbend, kunnen mijn fracties ook akkoord gaan met het derde onderdeel van de brief van de minister. Het lijkt ons inderdaad heel verstandig dat een nieuw kabinet zich buigt over de vraag hoe de resultaten worden geborgd die in het bottom-up proces zijn bereikt. Er moet dus wel ruimte worden gecreëerd voor betrokken lokale en regionale overheden. Betrokken zijn ze allemaal. Met die ruimte moeten deze overheden de backoffice voor de uitvoering van de Wabo prima voor elkaar krijgen, inclusief de duidelijkheid over inhoudelijke kwaliteitseisen. Vervolgens moet ruimte worden gecreëerd voor een nieuwe regering om de backoffice adequaat te borgen.

De inwerkingtreding van de Wabo zal afhankelijk zijn van het goed functioneren van de ICT-tool. Dat heeft de minister echter al in het vorige debat gezegd. Onze fracties vertrouwen er volledig op dat zij de Wabo pas in werking zal laten treden als het verantwoord is.

Al met al heeft de minister ons een duidelijke brief gestuurd, met een helder

perspectief. Met de motie die zojuist is ingediend, wil men die helderheid verder bevorderen.

De voorzitter: Dank u. Wenst een van de andere leden het woord in de derde termijn nog te voeren? Ik constateer dat dit niet het geval is. Het woord is aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer voor haar antwoord in derde termijn.

* *

* N

Minister Huizinga-Heringa: Voorzitter. Ik had even de tijd nodig om mijn papieren te rangschikken, maar die liggen nu perfect op volgorde. Ik zal reageren op de verschillende bijdragen in de volgorde waarin zij zijn gehouden. Ik begin dus met mijn reactie op de bijdrage van mevrouw Huijbregts.

Mevrouw Huijbregts roert een aantal zaken nog eens aan. Zij wil geen relatie tussen de Wabo en de regionale uitvoeringsdiensten in formele zin. Dat heb ik in mijn eerste termijn, en naar mijn beste weten ook in mijn tweede termijn proberen duidelijk te maken. Ik ben blij dat mevrouw Huijbregts wat dit betreft mijn brief verhelderend vond.

Niet alleen mevrouw Huijbregts, maar ook veel andere woordvoerders wijzen op het grote belang van een goede ICT-tool. Door gebreken in de ICT mogen geen onwenselijke situaties ontstaan, zeker niet in combinatie met de *lex silentio positivo*. In zulke situaties zouden dingen niet helder gemaakt kunnen worden en niet goed kunnen worden nagegaan.

Dat is inderdaad iets wat aandacht vraagt. Vandaar dat ik de Kamer -- ik herhaal het graag -- heb toegezegd dat ik heel goed zal bezien of de ICT-tool inderdaad zodanig is dat de Wabo ingevoerd kan worden. Ik heb de Kamer om vertrouwen gevraagd. Ik wil nogmaals zeggen dat ik daar heel goed naar zal kijken, daar kan men van op aan. Ik zit er net als de Kamer niet op te wachten dat zich situaties gaan voordoen waarvoor Rotterdam bijvoorbeeld bang is. Dat moet niet gebeuren. Aan de andere kant, om nu al te zeggen dat ik zeker weet dat het per 1 juli niet klaar is, gaat mij ook te ver. Ik weet dat er al vanaf 1 december een tool is. Ik schat nog steeds in dat het wel mogelijk is dat de zaak per 1 juli goed op orde is. Maar nogmaals, als dat niet zo is, kan men ervan op aan dat ik de Wabo niet zal invoeren per 1 juli. Zorgvuldigheid gaat boven snelheid. Dat geldt overal en ook in dit geval.

De heer Smaling heeft mij gevraagd om een reactie op een situatie in Gelderland. Wat de veiligheidsregio's en de RUD's betreft, in het bestuurlijk overleg op 27 januari heeft mijn voorgangster ingestemd met een verdere uitwerking van alle provinciale gemeentelijke voorstellen. Wij hebben dus ook de "Gelderse Maat", zoals men dat in Gelderland noemt, geaccepteerd. Er is niet star vastgehouden aan de eis dat de toekomstige RUD moet samenvallen met de veiligheidsregio.

In aanvulling op wat mevrouw Meindertsma over ICT zei: ik heb gezegd dat dit in overleg met de VNG en het IPO gaat. Ik zal Rotterdam daar heus bij betrekken.

Verschillende woordvoerders hebben gesproken over de kwaliteitseisen. Mevrouw Meindertsma heeft gezegd: laten wij niet bij voorbaat zeggen hoe de uitvoeringsorganisatie eruit moet zien. Anderen hebben daar ook over gesproken. De kwaliteitseisen komen aan de orde in de werkconferentie die georganiseerd wordt door de VNG en het IPO. Dan zal daarover gesproken worden. Ik neem aan dat de oproep die de heer Smaling deed om bepaalde partijen uit te nodigen ongetwijfeld ook door het IPO en de VNG zal worden opgepikt.

De heer De Boer heeft een aantal behartenswaardige opmerkingen gemaakt. Ook hij heeft gesproken over de ICT-tool. De heer Jansen de Jonge heeft uitgebreid aandacht gevraagd voor het feit dat invoering van de Wabo alleen dan kan als een en ander ook verantwoord is.

Dan kom ik op de motie die door een groot deel van de Kamer is ondertekend. Hierin wordt min of meer teruggesproken op mijn brief en wordt uitgesproken dat de vormgeving en realisatie van de regionale uitvoeringsstructuur niet bij de wet dient te worden opgelegd. Een van de leden -- volgens mij was het mevrouw Huijbregts als eerste indiener van de motie -- maakte de opmerking: parkeer dit niet, maar stop de wettelijke borging. Ondanks het feit dat veel leden de motie hebben ondertekend, moet ik haar toch ontraden, en wel met de volgende motivering. In mijn brief heb ik geschreven: wel of geen wettelijke borging wil ik overlaten aan het nieuwe kabinet. Het bottum-upproces gaat natuurlijk van start, maar of hierbij wettelijk geborgd wordt of niet is aan een nieuw kabinet. Voor die besluitvorming zal deze motie ongetwijfeld dienstig zijn, maar ik ontraad de motie om de genoemde reden.

Hiermee ben ik aan het einde van mijn beantwoording gekomen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De voorzitter: Ik stel vast dat er stemming over het wetsvoorstel wordt gevraagd. Wij gaan direct over tot stemming over het wetsvoorstel en de ingediende motie, maar niet voordat de overige leden de gelegenheid hebben gekregen, zich naar de zaal te begeven.

**

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

*B

!Stemmingen!

De voorzitter: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van een stemverklaring vooraf.

**

*N

De heer Smaling (SP): Voorzitter. De SP-fractie onderschrijft de gedachte achter de Wabo en neemt nota van het feit dat veel gemeenten melden dat de gedachte achter de Wabo en de wet zelf de dienstverlening en de samenwerking kunnen verbeteren. Er zijn echter ook talloze redenen om te zeggen dat de Wabo niet nodig is en dat hetzelfde kan worden bereikt met de Wet samenhangende besluiten, een coördinatieregeling. In die zin heeft mijn fractie een beetje een Noord/Zuidlijn gevoel bij deze wet: je kunt niet meer terug want je bent er al zo'n tijd mee bezig, maar als je goed nadenkt zou je ook zonder verder kunnen.

Alles afwegende hebben wij daarom besloten om tegen de wet te stemmen. Wij willen wel de minister een compliment maken voor het debat dat wij met haar gevoerd hebben, gegeven ook het feit dat zij nog maar zo kort bezig is met dit onderwerp.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De voorzitter: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van GroenLinks, de VVD, de OSF, D66, het CDA, ChristenUnie en de SGP voor het wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat het is aangenomen.

**

In stemming komt de motie-Huijbregts-Schiedon c.s. (31953, letter I).

De voorzitter: Ik constateer dat deze motie is met algemene stemmen is aangenomen.

Ik schors de vergadering in afwachting van de initiatiefneemster van het volgende te behandelen wetsvoorstel, mevrouw Van Dijken, en de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

**

De vergadering wordt van 14.30 uur tot 14.48 uur geschorst.

*B

!Vrijstelling parkeerbelasting!

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het voorstel van wet van het lid Van Dijken houdende wijziging van de Gemeentewet in verband met een vrijstelling van parkeerbelastingen voor houders van een gehandicaptenparkeerkaart (30879).

(Zie vergadering van 16 februari 2010.)

De voorzitter: Ik heet mevrouw Van Dijken, de initiatiefneemster, de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de heer Langenhuyzen, adviseur van de initiatiefneemster, van harte welkom in de Eerste Kamer.

Ik breng de Kamer in herinnering dat de behandeling van dit wetsvoorstel op 16 februari

2010 is geschorst op verzoek van de fractie van de PvdA.

In derde termijn is het woord aan de heer Putters.

**

De beraadslaging wordt hervat.

*N

De heer Putters (PvdA): Voorzitter. Ik spreek mede namens de fractie van GroenLinks.

Ruim een maand geleden werd op verzoek van de PvdA-fractie het debat geschorst over het initiatiefwetsvoorstel van mevrouw Van Dijken, betreffende de vrijstelling van parkeerbelasting voor houders van een gehandicaptenparkeerkaart. Het was voor ons een noodgreep. Er ontstond de toch wat wonderlijke situatie waarin iedereen in deze Kamer de mobiliteit van mensen met beperkingen hoog in het vaandel had staan, maar de beleidsmatige en financiële autonomie van het bestuur evenzeer. Er leek een tegenstelling te ontstaan: wanneer je koos voor het bevorderen van de mobiliteit van gehandicapten, zou je niet kiezen voor lokale beleidsvrijheid, of, andersom: wanneer je koos voor lokale beleidsvrijheid, zou je niet voor het bevorderen van de mobiliteit van gehandicapten zijn.

De PvdA-fractie vindt dit een oneigenlijke tegenstelling, die de zaken onnodig zwart-wit voorstelt. Als we zo ieder sociaal initiatief vanuit Den Haag beoordelen, blijven er weinig zaken over waarin vanuit landelijk niveau iets kan worden gedaan voor gewone mensen, bijvoorbeeld in situaties waarin slecht verteerbare verschillen ontstaan tussen gemeenten die op een steenworp afstand van elkaar liggen.

Dat zaken niet altijd zo zwart-wit liggen en dat er grijs tinten denkbaar zijn, is een realiteit die ook door anderen dan de leden van de PvdA-fractie is onderkend. Nog geen halfjaar geleden is in dit huis de Wet investeren in jongeren aanvaard, waarin is gebroken met het uitgangspunt van de lokale autonomie van de Wet werk en bijstand. Het argument was en is daarbij dat het belang van jongeren om niet aan de kant te komen staan dermate groot is dat de aanpak hiervan niet helemaal moet worden overgelaten aan gemeenten. Waarom is dat dan niet het geval met het recht van gehandicapten, niet zozeer op vrij parkeren maar wel op rechtsgelijkheid, op weten waar je aan toe bent zodat je niet elke keer wanneer je naar een andere gemeente reist, moet nagaan waar je wel en waar je niet hoeft te betalen? Mijn fractie ontgaat de logica hiervan, maar anderen zien die kennelijk wel.

Een zwart-witte tegenstelling tussen een betere regeling voor gehandicapten en aantasting van de lokale autonomie doet dus geen recht aan de bedoelingen van de wet, noch aan de inzet van mevrouw Van Dijken, noch aan de bedoelingen van de fracties in deze Kamer. Om uit deze rare impasse een uitweg te vinden, heeft de PvdA-fractie om schorsing gevraagd. We kunnen ons niet voorstellen dat ons gezamenlijke doel om de

mobiliteit voor gehandicapten te bevorderen en tegelijkertijd respect te tonen voor lokaal maatwerk niet via dit wetsvoorstel gediend kan worden. Fractieberaad en veel overleg met verschillende woordvoerders gedurende de afgelopen weken heeft geleid tot een motie waarin de regering wordt gevraagd, in nauw overleg te treden met de VNG om de gemeenten optimaal te ondersteunen bij de uitvoering van de wet en aansluiting te vinden bij wat er lokaal al gebeurt.

Wij kregen de afgelopen weken veel brieven van mensen met beperkingen, brancheorganisaties en burgers waarin wij worden opgeroepen om voor het wetsvoorstel te stemmen. Zojuist hebben we ook nog een petitie van de CG-Raad in ontvangst genomen met die strekking. We hebben deze weken met bijvoorbeeld de Crisis- en herstelwet wel grotere en fundamentele inbreuken op de lokale autonomie gemaakt dan met dit landelijk gebruikt systeem voor de gehandicaptenparkeerkaart het geval is. Ook de Tweede Kamer is er breed van overtuigd dat dit een goede maatregel is. Tweede Kamerleden van alle politieke kleur hebben ons benaderd en gevraagd of wij onze steun willen geven. De regering is daarnaast ook bereid om het wetsvoorstel te steunen en uit te voeren.

Wij doen daarom een laatste oproep aan de leden van deze Kamer om onze motie te zien als een erkenning van hun zorgen en wij vragen hun, het vertrouwen uit te spreken dat de regering in goed overleg met de VNG tot een breed gedragen uitvoering van deze wet komt.

Dat is een prima waarborg om de inbreuk in de lokale autonomie alleszins acceptabel te maken, vooral ook omdat uit de informatie die wij gisteren ontvingen van de VNG blijkt dat de meerderheid van een VNG-panel een regeling als deze wenselijk vindt.

Daarbij optellend dat het om een initiatiefwet gaat, dat we zowel het belang van de gehandicapten als de lokale autonomie hoog in het vaandel hebben staan en dat het om een heel specifieke groep mensen gaat, willen wij de fracties in overweging geven om hiervan volgende week een vrije kwestie te maken bij de stemmingen. Om die reden overwegen wij ook om hoofdelijke stemming aan te vragen. Graag vernemen wij de reacties van de collega-woordvoerders op de motie, alsmede die van de indienster en de regering. Ik zal de motie nu indienen.

*M

De voorzitter: Door de leden Putters, Ten Horn, Meulenbelt, Hamel en Meurs wordt de volgende motie voorgesteld:

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat tussen gemeenten verschillen bestaan in parkeerbelastingbeleid met betrekking tot houders van een gehandicaptenparkeerkaart;

overwegende dat mensen met beperkingen zich steeds op de hoogte moeten stellen van het parkeerbelastingbeleid in verschillende gemeenten alvorens zij zich kunnen verplaatsen, en ook niet weten of parkeerplaatsen en betaalautomaten voor hen toegankelijk zijn;

van mening dat de verschillen in genoemd gemeentelijk parkeerbelastingbeleid houders van een gehandicaptenparkeerkaart belemmeren in hun mobiliteit tussen gemeenten;

van mening dat de vrijstelling van parkeerbelasting voor houders van een gehandicaptenkaart geen grote inbreuk maakt op het beleid van veel gemeenten, waardoor ook de aantasting van het gemeentelijk belastinggebied gering is;

van mening dat deze geringe beperking van het gemeentelijk belastinggebied proportioneel is in het licht van het doel van het bevorderen van mobiliteit van gehandicapten;

van mening dat voor dit wetsvoorstel een groot draagvlak onder gemeenten gewenst is, en dat de horizonbepaling van 5 jaar en de gevraagde evaluatie na 3 jaar de gelegenheid bieden om blijvend draagvlak onder gemeenten mee te wegen bij het al dan niet verlengen van de werkingsduur van deze wet;

verzoekt de regering, in overleg met de VNG te treden teneinde de beperkte gevolgen van dit wetsvoorstel, binnen de context van bestaande en aangekondigde wet- en regelgeving ten aanzien van gemeenten, voor de gemeentelijke autonomie te bespreken,

en gaat over tot de orde van de dag.

Zij krijgt letter F (30879).

* *

De heer Putters (PvdA): Wij wachten met belangstelling de reacties af.

*N

Mevrouw Huijbregts-Schiedon (VVD): Voorzitter. De VVD-fractie is op 16 februari jongstleden bij de behandeling van dit voorstel duidelijk geweest. Het is een uitermate sympathiek voorstel, met de allerbeste bedoelingen -- wij hebben ook heel veel waardering voor de indienst -- maar met een verkeerd instrument, namelijk wijziging van de Gemeentewet. Zoals gezegd is op voorstel van de PvdA-fractie de besluitvorming helaas met vier weken aangehouden. Mijn fractie heeft zich in de tussentijd indringend gebogen over de vraag of zich in de afgelopen weken nieuwe omstandigheden, feiten of inzichten hebben aangediend die bij de VVD-fractie het muntje in deze besluitvorming de andere kant konden doen oprollen. Helaas moet ik constateren dat dit niet het geval is.

De VVD-fractie blijft bij het standpunt dat wijziging van de Gemeentewet een zwaar middel is,

voor een zwaar algemeen belang dat niet op een andere manier gediend kan worden. Hoe sympathiek het doel en de context van dit voorstel ook zijn, het voorstel valt in onze interpretatie niet onder deze criteria. De mate van sympathie voor een voorstel en haar doelgroep mag en kan volgens de VVD-fractie geen ontheffing voor een dergelijke beoordeling vormen. De inhoudelijke argumenten zijn in eerste termijn en tweede termijn voldoende gewisseld. Daaraan wil ik toevoegen dat mijn fractie, vanuit de verantwoordelijkheid die zij voelt bij het innemen van dit standpunt en vanuit de sympathie die zij heeft voor de doelstelling, via andere kanalen zal bevorderen dat het beoogde resultaat wordt behaald. De motie van de heer Putters, die de aanleiding vormt voor deze derde termijn, komt niet tegemoet aan onze bezwaren. Sterker nog, onze bezwaren worden erin bevestigd. Het achteraf repareren van een verkeerd besluit doet niets af aan het nemen van dat verkeerde besluit.

Ten slotte hoop ik dat we vandaag tot besluitvorming komen. Na vier weken uitstel, onduidelijkheid en het wekken van verwachtingen wordt het tijd dat er knopen worden doorgehakt.

*N

Mevrouw Ten Horn (SP): Voorzitter. Als er in Nederland een prima openbaar vervoerssysteem zou zijn waarvan ook mensen met een handicap uitstekend gebruik zouden kunnen maken, zou er voor de leden van mijn fractie weinig aanleiding zijn om vandaag nogmaals te spreken over het wetsvoorstel dat vrijstelling van parkeerbelasting regelt voor houders van een gehandicaptenparkeerkaart. Helaas zal dat goed toegankelijke openbaar vervoer nog decennia op zich laten wachten. Veelal zijn gehandicapten dus wel aangewezen op gebruik van een, eventueel aangepaste, auto. Er is echter geen uniforme regeling in Nederland voor het parkeren met een Europese gehandicaptenparkeerkaart. Zeker als je met de auto van de ene naar de andere gemeente moet en geen idee hebt wat voor regeling daar geldt, is dit een lastige en ontmoedigende situatie. In circa 20% van de gemeenten moeten gehandicapten met een gehandicaptenparkeerkaart parkeergeld betalen, terwijl de parkeerkaartmeter s vaak moeilijk toegankelijk zijn. Het kost gehandicapten sowieso meer tijd, waardoor zij soms een boete krijgen zonder er iets aan te kunnen doen.

Wij ontvingen in de afgelopen weken van vele burgers adhesieverklaringen voor het wetsvoorstel dat we vandaag behandelen. Dit wetsvoorstel gaat over onder meer een MS-patiënt, een burger met kinderverlamming, een CVA-patiënt, een rolstoelrijder, een reumapatiënt en andere gehandicapten, voor wie wij een concreet probleem kunnen oplossen. Collega Putters refereerde er al aan: vandaag hebben vertegenwoordigers van de CG-Raad ons nog een petitie overhandigd. Zij zijn tevens als toehoorders bij dit debat aanwezig.

Mijn fractie heeft er volledig vrede mee -- dat hebben we ook al in eerste en tweede termijn aangegeven -- om de autonomie van gemeenten in het heffen van parkeerbelasting hiervoor een beetje aan te tasten. Mijn fractie is dan ook voor dit wetsvoorstel. We lossen er een praktisch en heel vervelend probleem op en voorkomen er ook nog eens mee dat we op dit punt niet gereed zijn voor de implementatie van het VN-verdrag waaraan ik in eerste termijn ook al refereerde. Dat is een tweede rechtvaardiging. Nederland zal dit verdrag nog dit jaar, of begin 2011 ratificeren. De Coalitie voor Inclusie, een bundeling van allerlei organisaties die het belangrijk vinden dat iedereen in onze maatschappij kan meedoen, inventariseert momenteel in enkele werkconferenties knelpunten, en formuleert aanbevelingen in verband met de implementatie van dit verdrag. In de "state of the art"-studie voor de werkconferentie die vorige maand werd gehouden, wordt het discriminatie genoemd als mensen voor het aanschaffen van een kaartje niet of niet tijdig genoeg bij een automaat kunnen en vervolgens worden beboet. In tweede termijn gaf ik aan dat het toch erg pijnlijk zou zijn als uitgerekend dit wetsvoorstel niet zou worden gesteund op het principiële punt van een stapje terug doen in de autonomie van gemeenten. De leden van mijn fractie ondersteunen dan ook van harte de motie van het lid Putters waarin de regering wordt verzocht om in overleg te treden met de VNG om de beperkte gevolgen van dit wetsvoorstel voor de gemeentelijke autonomie te bespreken en zodoende bij te dragen aan een groot draagvlak voor de implementatie van dit wetsvoorstel.

*N

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Voorzitter. Vandaag vindt de derde termijn van de behandeling van het initiatiefwetsvoorstel plaats. Wat de CDA-fractie betreft zijn in de schriftelijke fase en in de twee plenaire termijnen de specifieke kwesties rond dit wetgevingsinitiatief al voldoende aan de orde geweest. Dat hoeft niet te worden overgedaan. De CDA-fractie wil deze termijn daarom vooral benutten om aandacht te besteden aan de twee hoofdzaken die aan de orde zijn. Het zij gezegd dat de CDA-fractie aan deze beide zaken groot belang hecht. Het eerste is de verhouding tussen de centrale en gemeentelijke overheid. Het tweede is het wegnemen van obstakels die gehandicapten tegenkomen in het verkeer. Ik ga op deze beide zaken achtereenvolgens kort in en ik rond mijn bijdrage af met een mededeling en een verzoek aan de staatssecretaris.

Het beginsel van decentralisatie is niet louter een pragmatisch ordeningsprincipe. Het vertegenwoordigt een bijzondere waarde in het licht van de democratische rechtsstaat. Het bevordert dat in de publieke besluitvorming recht wordt gedaan aan de plaatselijke omstandigheden en de politieke voorkeuren. In moderne termen gezegd: het maakt maatwerk mogelijk en het bevordert dat besluiten dicht bij de burger worden genomen. Het feit dat dit tot verschillen in gemeentelijke

voorzieningen aanleiding kan geven, en ook daadwerkelijk geeft, is daarom in eerste instantie niet een negatief, maar een positief verschijnsel. Gemeentelijke autonomie maakt het verder mogelijk dat sommige gemeenten tot besluiten komen waaraan andere nog niet toe zijn. Meer dan eens vervullen enkele gemeenten zo via experimenten en initiatief een bepaalde voortrekkersrol. Dat leidt ook tot vernieuwing. Goed beschouwd is daarvan ook sprake bij het onderwerp waarover wij vandaag spreken: vrijstelling door gemeenten van parkeerbelasting voor houders van een gehandicaptenparkeerkaart. Uiteraard is gemeentelijke autonomie geen absoluut gegeven, maar autonomie is wel een kostbaar bezit dat respect verdiend van de centrale overheid. Met inbreuken daarop dient de centrale overheid terughoudend om te gaan. Dat is temeer het geval als blijkt dat via de weg van de vrijwilligheid en de eigen keus een groot deel van de gemeenten ertoe is gekomen om wenselijk geachte maatregelen te nemen. Wanneer wij dit betrekken op het thema van vandaag, de genoemde vrijstelling van de parkeerbelasting, en zien dat 60% van de gemeenten hierin hun verantwoordelijkheid in een bepaalde richting neemt -- er wordt zelfs van percentages van 80 en meer gesproken -- pleit dat niet voor regelingen uit den Haag. Met andere woorden: niet de centrale overheid, maar de gemeentelijke overheid is hier het meest aangewezen.

De heer Putters (PvdA): Hoe interpreteert mevrouw Van Bijsterveld dan de uitkomsten van het VNG-onderzoek dat wij gisteren ontvingen? Een groot deel van de deelnemers aan de VNG-panels zou een landelijke regeling of een regeling zoals mevrouw Van Dijken voorstelt, steunen.

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Als ik het even loskoppel van het CDA-standpunt over deze kwestie en gewoon een analyse pleeg van de enquête zoals ik die gelezen heb, dan zie ik dat die enquête helaas geen onderscheid maakt in de representatie van de resultaten tussen gemeenten waarin al wel een vrijstelling van parkeerbelasting geldt en gemeenten waarvoor dat niet geldt. Daarom is het heel moeilijk om conclusies te trekken uit die enquête. Wij weten niet of het gaat om gemeenten die het al wel of juist niet hebben gedaan.

De heer Putters (PvdA): Het gaat in de kern echter om de erkenning dat over gemeentegrenzen heen problemen bestaan. Wij hebben dat ook in eerdere termijnen gewisseld, maar ik zou daar toch voor de laatste keer een reactie van de CDA-fractie op willen. Dat iedere gemeente voor zichzelf een beleid kan opstellen en dat wij dat moeten respecteren, deel ik met mevrouw Van Bijsterveld. Het gaat hier echter om een gemeenteoverschrijdend probleem. Mensen met beperkingen hebben te maken met problemen als zij naar andere gemeenten toegaan. Wat is daar de oplossing van de CDA-fractie voor, behalve dan te zeggen dat er beter gecommuniceerd moet worden?

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Dat zijn eigenlijk twee verschillende zaken. Ik heb net al gezegd dat inherent aan de lokale autonomie ook gemeentelijke verschillen bestaan. In sommige gevallen zal dat heel wenselijk zijn. In andere gevallen ligt dat problematischer. Als wij ervan uitgaan dat het in dit concrete geval problematisch ligt ...

De heer Putters (PvdA): Ik dacht het net verkeerd te verstaan, maar u gaf een duidelijke volgorde aan: in de eerste plaats de verhouding tussen decentraal en centraal en in de tweede plaats de belemmeringen waar mensen met beperkingen mee te maken hebben. U beantwoordt nu weer in dezelfde volgorde. Dat vindt mijn fractie spijtig!

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Sommigen zeggen wel eens "leest best". Misschien is dat in dit geval ook van toepassing. Ik zou aan die volgorde dus niet zo veel waarde hechten. Uw interruptie kwam wel op een goed moment, want ik kom nu precies bij mijn tweede punt: het wegnemen van obstakels die gehandicapten tegenkomen in het verkeer.

Het zij hier benadrukt dat de CDA-fractie het vanzelfsprekend vindt dat het CDA opkomt voor gehandicapten. Ik heb ook in mijn eerdere termijnen gezegd dat dit betekent dat zoveel mogelijk obstakels die gehandicapten in het normale verkeer tegenkomen, moeten worden weggenomen. In de contacten die wij de afgelopen weken hebben gehad met belanghebbenden zijn de uiteenlopende problemen waar gehandicapten in het verkeer tegenaan lopen heel aanschouwelijk verwoord. Ook wij zijn vanochtend aanwezig geweest bij de aanbidding van de petitie waarin dezelfde soorten van argumenten naar voren kwamen.

Voor de CDA-fractie hoeven -- ik kom langzamerhand een beetje in de richting van mijn conclusie -- een zuivere verhouding tussen centrale en decentrale overheid aan de ene kant en het wegnemen van obstakels in het verkeer voor gehandicapten aan de andere kant elkaar niet in de weg te zitten. Wij hebben daarom als fractie expliciet de stap gezet om aan al onze geestverwante fracties in de gemeenten bijzondere aandacht te vragen voor deze materie en hen op te roepen zich sterk te maken voor vrijstelling van parkeerbelasting in hun gemeenten. Dat is een mededeling die ik hier graag zou willen doen.

De CDA-fractie wil hierbij ook aan de staatssecretaris vragen of zij bereid is om toe te zeggen rechtstreeks en via de VNG met gemeenten in overleg te treden ter bevordering van de vrijstelling van parkeerbelasting voor houders van gehandicaptenparkeerkaarten.

Mevrouw Ten Horn (SP): Ik heb een praktische vraag. Wat is het antwoord van de CDA-fracties in Leeuwarden, Zwolle, Maastricht, Zutphen, Sluis, Spijkenisse en Tilburg?

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Dat is wat moeilijk te zeggen omdat wij deze brief pas vandaag verzenden. Wij werken wel snel, maar niet zo snel.

De heer Putters (PvdA): Ik weet niet hoe dat binnen het CDA gaat. Ik respecteer in ieder geval dat mevrouw Van Bijsterveld in goed contact met haar afdelingen staat. Maar het moet toch niet gekke r worden. Zij roept nu op tot waar mevrouw Van Dijken hier vandaag voor is. Blijkbaar is er voor de CDA-fractie een heel groot onderscheid tussen wet- en regelgeving en overleg via de VNG en wil zij het allemaal wat vrijwilliger en wat minder verplichtend. Dat is dan het verschil, denk ik. In feite willen wij dus hetzelfde en gaat de CDA-fractie toch tegen het voorstel van mevrouw Van Dijken stemmen, als ik de conclusie goed trek.

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Ik heb in eerdere termijnen heel duidelijk naar voren gebracht dat wij heel sympathiek staan tegenover het doel en dat herhaal ik hier weer. Daarover is geen enkele twijfel. Wij vinden echter wel dat bij het bereiken van een bepaald doel ook de zuivere verhoudingen tussen de verschillende overheden in acht moeten worden genomen. Wij denken dat wij juist door deze manier van opereren, onze oproep aan de staatssecretaris en onze oproep aan onze eigen achterban deze twee zaken met elkaar kunnen combineren.

De heer Putters (PvdA): Laat ik dan ook een oproep in uw richting doen. U laat een kans schieten om het hier goed te regelen met elkaar, ook voor al die afdelingen waarvoor u hier staat. Volgens mij moet u dat wegen. U hebt hier een kans en die kunt u volgens mij niet laten lopen als u dat doel, net als wij, zo hoog hebt.

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Ik heb net gezegd dat het doel één ding is, maar dat de verhouding tussen overheden een tweede is en dat daar het decentralisatiebeginsel aan de orde is. Dat is niets vreemds. Dat is heel gebruikelijk en dat plegen wij bij andere onderwerpen ook te doen.

Voorzitter. Het voorstaande maakt duidelijk dat de CDA-fractie de bezwaren tegen dit initiatiefwetsvoorstel handhaaft. De motie -Putters c.s. komt ook niet aan deze bezwaren tegemoet. De centrale wetgever is niet de eerste instantie om op te treden. Wel heeft de initiatiefneemster voor het wetsvoorstel aan iedereen duidelijk aandacht gevraagd voor de problemen waarmee gehandicapten geconfronteerd worden in het verkeer. Dat is te waarderen. En ook wij als CDA-fractie waarderen dat zeer. Voor ons heeft het er echter toe geleid dat wij via de weg van de geestverwante fracties in de gemeenten hier aandacht voor vragen en dat wij hen oproepen om de problemen, voor zover mogelijk, weg te nemen. Dat leidt er ook toe dat wij de staatssecretaris vragen om toe te zeggen, rechtstreeks en via de VNG met gemeenten in overleg te treden ter bevordering van de vrijstelling van parkeerbelasting voor houders van gehandicaptenparkeerkaarten. Wij vernemen dan ook heel graag van de staatssecretaris of zij bereid is tot deze toezegging.

*N

De heer Holdijk (SGP): Voorzitter. Aan hetgeen ik in eerste en tweede termijn namens onze beide fracties naar voren gebracht heb, heb ik in deze derde termijn in feite niet veel toe te voegen. Ik zou mij wat dat betreft zelfs in hoge mate aan kunnen sluiten bij de woorden van mevrouw Huijbregts-Schiedon.

Ik voer toch het woord in derde termijn vanwege de indiening van de motie-Putters c.s., die ik zie als een goedbedoeld gebaar ten gunste van het wetsvoorstel en om het wetsvoorstel voor afwijzing te behoeden. Juist die motie -- dus afgezien van wat ik eerder gezegd heb in eerste en tweede termijn -- roept bij mij nogal wat vragen en raadsels op. Er is een verzoek aan de regering in vervat. Ik mag dus aannemen dat wij in ieder geval een reactie van de zijde van de regering krijgen op dit punt of zij bereid is, uitvoering te geven aan deze motie als die zou worden aangenomen. Dat houdt in dat zij een gesprek gaat voeren met de VNG over gemeentelijke autonomie. Dat is toch de inhoud, als ik het goed lees. Als zodanig zie ik het verzoek ook als een soort alternatief voor het wetsvoorstel. Zou het wetsvoorstel afgewezen worden en de motie aanvaard, dan zou het beoogde resultaat hetzelfde moeten zijn. Dat gaat mijn voorstellingsvermogen ietwat te boven, maar ik word te hulp geschoten, zie ik.

De heer Putters (PvdA): Ik ben blij met de vragen van de heer Holdijk omdat ik er graag antwoord op geef. Laten wij niet elkaars werk op die manier beoordelen. Ik heb heel goed naar de heren Holdijk en Engels en mevrouw Van Bijsterveldt geluisterd. Zij hebben allemaal dezelfde zorgen geuit. Ik heb inderdaad een poging gedaan om dit wetsvoorstel te behoeden voor een tegenstem, onder andere van de fracties van de genoemde woordvoerders. Wat ik hiermee probeer te zeggen, is dat ik de regering vraag om de risico's die de genoemde woordvoerders zien en die ik in mindere mate zie, met de VNG te gaan bespreken en te kijken hoe zo veel mogelijk kan worden aangesloten bij lokaal beleid en hoe de lasten voor gemeenten zo veel mogelijk kunnen worden beperkt bij de uitvoering van dit wetsvoorstel. De heer Holdijk heeft gelijk. Ik verander niets aan de kern van dit wetsvoorstel, maar deze motie is echt bedoeld om de zorgen weg te nemen dat de lokale autonomie te veel beperkt zou worden. Dat is alles.

De heer Holdijk (SGP): Toch blijf ik met de vraag zitten wat de regering met een dergelijke motie en een dergelijk verzoek van de zijde van de Kamer zou moeten. Ik blijf toch zeer benieuwd naar de reactie van de regering op dit punt. Ik kan dit voorlopig niet anders zien dan dat het voorstel, als het wet zou worden, toch als een soort stok achter de deur moet functioneren bij het gesprek dat dan plaats zou moeten vinden tussen regering en VNG. Nogmaals, ik wil de goede bedoelingen van de heer Putters, ook richting onze fracties, zeker accepteren, maar het blijft voor ons een aspect dat ons bepaald niet over de eerder geuite bezwaren

heen zal helpen, zo vrees ik, tenzij er een wonder gebeurt.

*N

De heer Engels (D66): Voorzitter. Ik heb mij in de loop van het debat ook nog even bij u gemeld. Eigenlijk sta ik hier op dezelfde manier als de voorgaande spreker, de heer Holdijk. De PvdA heeft verzocht om een derde termijn. Om hoffelijkheidsredenen hebben wij die uiteraard toegestaan, maar inhoudelijk was en is er geen enkele reden om voort te gaan met het debat. De zaken waren namelijk duidelijk. Er is echter een nieuw element: de motie van de heer Putters.

De motie beoogt een verzoening tot stand te brengen tussen hen die de principiële bezwaren koesteren ten aanzien van de aantasting van de lokale autonomie en de sociale doelstelling, in dit geval een belang van gehandicapten. De bedoeling is om met die motie de tegenstellingen te verzoenen. Overigens ben ik met de heer Putters van mening dat de tegenstellingen wel een wat al te zwaar karakter kregen. Het is helemaal geen tegenstelling; het gaat om twee heel verschillende dingen. De motie biedt, in die zin aangekondigd, eigenlijk geen enkel perspectief of nieuw gezichtspunt om de zorgen over de aantasting van de autonomie weg te nemen. Op het moment dat het wetsvoorstel wordt aangenomen, is de inperking van de lokale autonomie daar. Dat is precies het wezen van dit debat. Als de centrale wetgever een wet tot stand brengt en iets oplegt aan gemeenten om te regelen, dan is dat per definitie al een aantasting van de lokale autonomie. Daar kan geen motie iets aan veranderen. In de motie staat nadrukkelijk dat het een geringe en proportionele inperking is. Wij zouden het daarmee eens moeten zijn, geheel in tegenstelling met de inbrengen die mijn fractie en die van de OSF hebben geleverd. Als wij zouden instemmen met de motie, zouden wij erkennen dat wij de vorige keer standpunten hebben verkondigd die bij nader inzien niet verkondigd hadden kunnen worden. Wij zijn heel erg voor vernieuwing, maar dit gaat wel heel ver. De beoogde verzoening zie ik niet en die is er ook niet. Bij de oproep aan de staatssecretaris om de gevolgen van een aan te nemen wetsvoorstel te gaan bespreken met het veld, heb ik dezelfde gevoelens als de heer Holdijk. Als ik staatssecretaris was, zou ik, denk ik, niet goed weten wat ik dan zou moeten gaan doen. Dat is waarschijnlijk ook de reden waarom ik dat nooit zal worden.

Tot slot. Ik sluit mij aan bij de oproep van de CDA-fractie aan de staatssecretaris om met de VNG in overleg te treden om te kijken of er iets kan worden gedaan aan de hierbij aan de orde zijnde doelstelling -- het verbeteren van de positie van de gehandicapten, waar ook mijn fractie geheel voor is -- langs een andere weg dan centrale wetgeving, maar met respect voor de lokale autonomie. Deze oproep steun ik dus. Ik ben ook buitengewoon benieuwd hoe de staatssecretaris daarop gaat reageren.

Voorzitter. Dank u wel voor uw edelmoedigheid dat ik nog even iets mocht zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. U hebt zich netjes aan de tijd gehouden. Dat geeft mij reden om nu het woord te geven aan de initiatiefneemster en daarna aan de staatssecretaris.

**

Mevrouw Ten Horn (SP): Voorzitter ...

De voorzitter: Sorry. Mevrouw Ten Horn heeft nog een vraag aan de heer Engels. Ik zie dat de heer Engels inmiddels weer op zijn plek zit. Ik vraag hem, de vraag aan te horen en daar een goed antwoord op te geven.

**

Mevrouw Ten Horn (SP): Ik had ook nog een element ingebracht, namelijk het klaar zijn voor begin 2011 als wij het VN-verdrag geratificeerd hebben. Hoe denkt de heer Engels dat wij die gemeenten -- ik heb er eerder een paar genoemd, maar het is een lijst van meer dan 40 gemeenten -- VN-verdragproof krijgen?

De heer Engels (D66): Die vraag is mij de vorige keer ook gesteld. Toen heb ik daar antwoord op gegeven. Ik verwijs kortheidshalve naar datgene wat we toen hebben gewisseld.

*N

Mevrouw Van Dijken (PvdA): Voorzitter. Het is goed dat wij nog steeds beschikken over een Eerste Kamer, omdat daar aanstaande wetgeving nog eens rustig tegen het licht wordt gehouden en met enige afstand wordt bekeken op complicaties en consequenties. Ik vind het verheugend vandaag te kunnen vaststellen dat een aantal partijen heel nadrukkelijk afstand van die afstand heeft genomen en stuk voor stuk uitspreken dat ze te doen hebben met mensen met beperkingen die tegen drempels aanlopen, en dat ze mijn wetsvoorstel om daarin verandering aan te brengen uiterst sympathiek, zeer de moeite waard en erg aardig vinden. Ik heb de Kamer laten zien hoe lastig het is om met een handicap door Nederland te komen. Gelukkig heeft een groot deel van de sprekers mij daarvoor vandaag niet nodig gehad, maar de ervaringsdeskundigen van Makkers Unlimited. Hun petitie is in ontvangst genomen door de Kamer. Aan de tekst van die petitie, voor- en achterop, heb ik niets toe te voegen. Duidelijker en helderder kan niet.

Ik zou de Kamer willen vragen "to put your money where your mouth is": om het serieus te menen dat mensen met een beperking wat mobiliteit betreft over gemeentegrenzen heen werkelijk snel en adequaat kunnen participeren, ongehinderd door onzekerheid. Ik zal die onzekerheid schetsen met een voorbeeld dat de leden mogelijk wat bizar vinden. Stel dat het in 20% van de gemeenten in Nederland is toegestaan om door rood licht te rijden, zouden de leden dan nog de weg opgaan en zich nog veilig voelen? Dat

is wat gebeurt met mensen met een beperking die daarvoor een kaart hebben gehad, op basis waarvan ze kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven, en aanlopen tegen onzekerheden die misschien niet zo lijfelijk bedreigend zijn als door rood licht rijden, maar hen de facto uitsluit van normaal maatschappelijk verkeer. Mensen met een GPK betalen niet aan de gemeente wegenbelasting, maar aan het Rijk. Zij lopen er vervolgens tegenaan dat openbare parkeerplaatsen voor hen niet toegankelijk en niet bruikbaar zijn. Dat is geen voortrekken -- dat is dit keer niet genoemd, maar ik doe het wel -- dat is gelijk trekken. Dat is geen ongelijkheid, in de zin van een mazzeltje, dat is een doeltreffende poging om gelijkheid voor elkaar te krijgen.

Mevrouw Ten Horn verwees terecht naar het door Nederland zeer snel ondertekende VN-verdrag voor de rechten van mensen met functiebeperkingen. Er moet overigens nog worden geratificeerd, en dan komt dit hier langs. Ik hoor leden zeggen dat ze belemmeringen willen wegnemen en dat ze het voorstel zo sympathiek vinden, en vervolgens sluiten ze af met de uitspraak dat ze toch niet van mening zijn veranderd. Dat staat de leden vrij, dat weet ik, maar ik mag het wel betreuren, en dat doe ik zeer. Hoewel ik mij had voorgenoemen voor eenieder heel erg aardig te blijven -- dat ben ik namelijk van mezelf -- ga ik toch een opmerking maken richting het CDA. Ik hoor mevrouw Van Bijsterveld zeggen dat zij vandaag een brief heeft doen uitgaan naar de CDA-raadsleden die recentelijk zijn verkozen op basis van een recentelijk opgesteld verkiezingsprogramma. Als dat haar betrokkenheid is, zou het heel chique zijn geweest als zij al in september, toen de Kamer mijn voorstel kreeg, tegen "haar" gemeenteraadsleden had gezegd: neem dit mee in het gemeenteraadsprogramma. Het CDA wil het langs andere kanalen, de VVD maakt die opmerking, en D66 geeft aan dat het op een andere manier kan. Dat is juist, en dat heb ik de afgelopen vijf jaar ook hard en redelijk succesvol geprobeerd, want inmiddels doet 80% van de gemeenten dat. Ik had met de Kamer gehoopt dat de laatste 20% snel door de bocht zou gaan, maar dat is niet gebeurd. De Kamer kan een versnelling aanbrengen in dat proces. Ik moet concluderen dat voor de Kamer het zwaartepunt ligt bij de gemeentelijke autonomie. Ik ben bang dat dit een discussie wordt tussen de rekkelijken en de preciezen. In deze Kamer is gedebatteerd over de Crisis- en Herstelwet. Er zijn partijen die in het kader van de campagne rustig durven voor te stellen de ozb af te schaffen. Dát gaat over gemeentelijke autonomie, met enorme consequenties. Ik heb er weinig behoefte aan mezelf kleiner te maken dan ik ben, maar dit voorstel gaat over een klein stukje van het gemeentelijk beleid, en dan nog over een deel van de gemeentelijke parkeerverordeningen.

Mevrouw Van Bijsterveld (CDA): Ik heb in mijn bijdrage helder gemaakt dat het doel waarvoor wij staan hetzelfde is. Wij verschillen alleen over de manier waarop dat doel moet worden bereikt. Dat

is een legitiem verschil, waarover in deze Kamer verschillend wordt gedacht. Wij hebben duidelijk gemaakt dat het bij ons niet alleen blijft bij mooie woorden in deze vergaderzaal, maar dat wij daadwerkelijk het initiatief hebben genomen om dit in onze achterbannen tot een belangrijk punt te maken, voorzover dat niet al het geval was.

Mevrouw Van Dijken (PvdA): Ik herhaal dat de ene vorm van Haagse beïnvloeding op lokaal niveau blijkbaar een andere status heeft dan de andere vorm daarvan. Ik denk dat dat zo is: wetgeving gaat verder dan brieven en telefoontjes. Maar kunnen we niet op basis van die gedeelde zorg en die gedeelde betrokkenheid bij mensen waarvan we vinden dat ze op alle mogelijke terreinen moeten participeren als gewoon Nederlands burger -- ik doel op scholing, huisvesting en werk -- en die aanlopen tegen praktische belemmering, de bestaande traagheid wegnemen? Waarom wil de Kamer die belemmeringen in stand houden? Als een soort dogma is gesteld dat de gemeentelijke autonomie niet mag worden aangetast, terwijl eenieder weet dat de gemeentelijke autonomie geen dogma en niet onaantastbaar is. Daar geeft deze Kamer met enige regelmaat blijk van. Ik denk dat het goed is om tussen de verschillende bestuurslagen te communiceren. Als het over de eigen burgers gaat, is dat inderdaad des gemeente, maar het vervelende bij mobiliteit is nu net dat het ook over burgers uit een andere gemeente gaat, of over burgers uit de eigen gemeente die naar een andere gemeente toe willen. Daarin worden zij belemmerd. Ik verschil met een aantal leden fundamenteel van mening over het begrip gemeentelijke autonomie. Ik verwijs daarvoor naar de brief van de VNG, waaruit ik vorige keer heb geciteerd, en ik verwijs naar het VNG-ledenpanel. Het systeem dat de leden zeggen te beschermen, zegt zelf: jongens, regel het maar, voor ons is het geen halszaak. Bij de ozb ligt dat, ik kan dat de Kamver verzekeren, anders.

Als we niet uitkijken, wordt dit een herhaling van zetten. Ik heb mijn best gedaan, ik zou graag willen afsluiten met een herhaalde oproep om de petitie nog eens door te lezen. Daarin staan alle argumenten op een rijtje. Als de Kamer dit werkelijk een sympathiek voorstel vindt, en vindt dat we het doel delen, dan begrijp ik niet aan welke haakje zij zich vasthoudt om dan toch tegen te stemmen.

*N

Staatssecretaris Bijleveld-Schouten: Voorzitter. Een maand geleden waren we hier al bij elkaar om te bekijken of een oplossing mogelijk is voor het evidente probleem waarvoor mevrouw Van Dijken aandacht vraagt, namelijk dat gehandicapten in hun vrijheid worden beperkt door verschillende parkeerregels in diverse gemeenten. Veel van wat ik toen heb aangegeven, geldt nu nog steeds in reactie op wat ik vandaag van de kant van de Kamer heb gehoord.

Ik herhaal hoe het kabinet dit voorstel heeft beoordeeld. Wij hebben geoordeeld dat de

gehandicapten kunnen worden geholpen met een uniforme regeling voor houders van een gehandicaptenparkeerkaart om te parkeren. Deze regeling vormt een beperkte inperking van de lokale autonomie en wordt na drie jaar geëvalueerd, op grond van het amendement van de Tweede Kamer. Daarmee is afgesproken dat dan zal worden bekeken of betere middelen voorhanden zijn om het onderliggende probleem voor de mensen die het betreft op te lossen. Het kabinet oordeelde dat dit een sympathiek voorstel is en zo zijn wij hier met elkaar terechtgekomen.

Ik heb natuurlijk ingebracht dat ook wij die beperking van de gemeentelijke autonomie hebben gewogen, maar het is uiteindelijk aan deze Kamer om deze te beoordelen. Wij hebben geoordeeld dat deze dusdanig klein van aard is dat zij aanvaardbaar is. Daarom hebben wij geen negatief oordeel over dit wetsvoorstel gegeven. Het is uiteraard aan deze Kamer om die inperking van de lokale autonomie en de rechtvaardiging daarvan te beoordelen. Wat betreft de weging die ik destijds heb gemaakt en alles wat erover gezegd is, heb ik eigenlijk niets toe te voegen aan mijn eerste termijn, omdat de stellingname van het kabinet op dit punt niet is veranderd. Het is wat ons betreft ook niet controversieel.

Dan kom ik op de concrete vragen die nog zijn ingebracht. Ik heb in eerste en tweede termijn nadrukkelijk ook gesproken over hoe ik hecht aan lokale autonomie en dat er een weging wordt gemaakt. Deze derde termijn is op verzoek van de fractie van de PvdA, die om schorsing heeft gevraagd. Mevrouw Huijbregts en mevrouw Ten Horn hebben mij geen specifieke vragen gesteld. Mevrouw Van Bijsterveld heeft gevraagd naar twee punten. Het eerste punt is de verhouding tussen centrale overheid en gemeenten en het ingrijpen in de gemeentelijke autonomie door middel van wetgeving en het tweede punt is het wegnemen van obstakels. Zij vroeg of ik gemeenten rechtstreeks wil benaderen en via de gemeenten aandacht wil vragen voor de problematiek waar het hier om gaat. Ik heb gezegd dat het gaat om een beperkt aantal gemeenten, omdat 80% ervan dit al doet. Ik wil dat natuurlijk doen. Ik heb in de Tweede Kamer ook al gezegd dat ik het van belang vind dat gemeenten die afweging serieus maken en goed kijken naar deze problematiek. Ik zeg nadrukkelijk toe dat ik die twee zaken zeker op mij zal nemen, omdat ik wel hecht aan de inhoud van dit wetsvoorstel voor meer mogelijkheden voor gehandicapten als het gaat om bewegingsvrijheid.

De heer Engels had ook geen specifieke vragen. De heer Holdijk had wel een specifieke vraag, maar die ging over de motie van de heer Putters. Deze motie verzoekt de regering om in overleg te treden met de VNG. Daar heb ik op zichzelf geen bezwaar tegen, gesteld dat het wetsvoorstel wordt aangenomen, want de motie redeneert van daaruit. In die zin zou ik het oordeel over de motie aan de Kamer willen laten. Dan gaat het over de gevolgen van het wetsvoorstel en de relatie tot de beperking van de gemeentelijke autonomie. Beperking van de gemeentelijke autonomie is eigenlijk voortdurend onderwerp van

gesprek met de VNG, kan ik zeggen. Deze betreft niet alleen dit terrein, maar meerdere terreinen. Ik heb geen onoverkomelijk bezwaar tegen deze motie en laat het oordeel aan de Kamer. Als de heer Engels ooit staatssecretaris wordt, denk ik dat hij vast wel mogelijkheden ziet om met de VNG over zo'n onderwerp overleg te voeren.

De beraadslaging wordt gesloten.

De voorzitter: Ik heb uit het debat mogen begrijpen dat er ten minste één fractie is die graag hoofdelijke stemming wenst. Ik stel voor om volgende week over dit wetsvoorstel en de ingediende motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Sluiting 15.36 uur.